

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Vanemennesker

Citation: Michaëlis, Sophus: "Vanemennesker", i Michaëlis, Sophus: *Vanemennesker*, Jacob H. Mansas Forlag, 1892, s. 83. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_02-shoot-idm140033056322160/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Vanemennesker

hendes Sjæl mod alle Længselens fine Nuancer. Snart vilde hun kun tænke paa Fortiden som paa en taabeligt anvendt Tid, kun i Trods mindes sit Hjem og forbande sine Forældres formentlige Haardhed.

»En saadan Dag trænger man til,« sagde Jakob, der var stolt over at have dirigeret; »var det saa ikke en udmærket anvendt Dag, netop som du ønskede den? Imorgen sidder du igjen paa din knirkende Kontorstol, og i dit Trædemølle-Humør angrer du maaske Daarskaben fra idag. Saa taabeligt er Mennesket i sine Overgange. — Jeg for min Part er bare ærgerlig over, at jeg ikke kaprede mig nogen af Pigebørnene.«

Titus var forlængst ked af Kammeratens grove Plebejernaturel, og strax efter skiltes de. Jakob var saa heldig at »kapre« en halvgammel Fugl, der bughede af Fedt, eller rettere at lade sig kapre af hende. Hun havde det rette Greb paa at indsmigre sig hos Jakob. Titus mindedes en latterlig Scene, da den bedaarede Jakob døbte hende med Navnet »Nattens Dronning«, med Hentydning til et Stenkulsdialem, der sammen med hele den begsorte Klædedragt stak besynderligt af mod Ansigtets pudrede Bleglys.

Saa drev de af, og Titus saa' et Øjeblik efter dem. Har det Menneske Gran af erotisk Finfølelse i sin Krop, tænkte han; det svage Haandtryk,